

FALUDY GYÖRGY

Viharos évszázad

1925

*„Fiatal vagy hozzá,” – mondták szülőim,
kik nem ismerték ugyan, de utálták,
tehát elloptam a Nagykönyvtár kulcsát
s végigolvastam Byron Don Juánját.*

*Bátorságával rögtön meghódított,
leszakította rólam a ködöt,
mely születésem óta feküdt rajtam, –
s hogy gúnyolta a kormányelnököt!*

*Milyen hódítón hangzott minden mondat,
de legfőként a szabad szerelem
gyors virágzása, örült boldogsága
s vadító szépsége. Ez kell nekem!*

*A szoba forgott, reszkedett a térdem,
mellemben friss, jeges szökőkutak
fakadtak és mezítelen leányok
dörzsölték hozzám bűvös combjukat.*

*Hogy tanít, hogy mókázik, hogy világít,
idéz, füttyül, mosolyog vagy nevet!
A körülöttem élő nyárspolgárok
unalma mellett minő élvezet!*

*Elolvastam, tanítómesteremmé
tettem a lordot. Egy félnap alatt
a szabadság szellője átfújta minden
tagomon. Voltaire későbbre maradt.*

1928

FASORI GIMNÁZIUM

*Moraser tanár úr harmoniumon
zenélt, aztán felugrott: „Hol vagyok?”
és körbejárt. Aki a kottájában
rosszul mutatta, tíz pofont kapott.*

*Egyszer bejött az osztályba s zakóját
együtt vetette le a nagykabáttal.
Ingmelle volt csak, ezen a manzsetták
zsinóron lógtak. Ilyet ritkán láttam.*

*Kliment tanár a legjobb latinistát
ebédelni vitte haza Budára.
Bölcsészetről tárgyaltak a vendéggel:
ő, neje és két gyönyörű leánya.*

*Lusta dögökkel nem ismert irgalmat:
levéttetett velük kabátot, inget,
„tanulj, fiam,” sugallta s a hideg
kőpadlóra hasaltatta le mindet.*

*Bereczki lelkész gyengédebb volt nála.
Vasárnap prédikált. Nyögtünk, amíg
dumált: „Beszédem három részes máma:
első rész, második rész, harmadik.”*

*Szólt a zsidókról, épp a Vörös tenger
falai közt. „Ha hal kidugta orrát,
fogták, kihúzták s eltették későbbre.”
Röhögésünket nem gátolta korlát.*

*Szigethy Lajos magyar irodalmat
tanított s ő volt mindannyiunk atyja.
Negyven évig élt nejevel szerényen
s pénzét mind szegény diákokra hagyta.*

*Csap utca, Tabán: ott élt apró házban,
(rég eltűnt), nyáron nyíló rózsakertben.
Kár, hogy Adyt nem tűrte; Kozma Andor
csinálmányait szerette, meg engem.*

*Utáltuk ifjan, de emlékezetben
iskolánk nagy lett és egyre nagyobb:
ismereteket kaptunk s humanizmust,
nem üres tényeket meg adatot.*

*Az osztályból egyedül én élek csak
s már nem sokáig. Mikor elmegyek
iskolám előtt a Fasorban, torkom
elszorul s mélyre hajtom fejemet.*

1957

NEM JELLEMZŐ BRAZÍLIÁRA

*A Copacabana szállodában alszom.
Telefon csenget. „A Belügyminiszter
kíván beszélni önnel.” A fenébe,
mi közöm hozzá, mit akar velem?*

*Nyugodt szavú ember nagy ritkaság
Brazíliában, de ő az. „Bocsánat
a zavarásért. Ön magyar. Tán tudja
s megadja nekünk a goulash receptjét.”*

*„Gulyás receptje fél háromkor éjjel?”
„Ugy van. Megadja?” – „Persze. De minek?”
„Itt ülök négy kondérral, szakácsokkal
a kikötőben. Hajnali hajóval
kétszáz magyar emigráns érkezik.
Hallottunk kedvenc étkükről. Ezért
reggelire goulasht főzünk nekik.”*

1968

FOWEY, CORNWALL

*A Golf áramlattól kis pálmák nőnek.
A sziklaparton langyosabb a nyár.
Thomas Treffrey még várúr. Néki minden
kémény után két hízott liba jár.*

*Nagyon jóképű a postáskisasszony.
Ha alkonytájt találkozol vele,
megszólít: „Azt hiszem, kihordom holnap.
Anyjától jött Rómából levele.”*

*A kikötő: halásznép s a királynő
fehér hattyúi. Ha akárcsak egyet
is bántalmazol, a halálítélet
kimondatik rád, bár megkegyelmeznek.*

*Az agyagot nagy kínai hajókkal
hordják el. Ekkor hiánytalanul
áll sorfalat a matróz. Máó könyvét
olvassák fel nekünk kínaiul.*

*Nincs pletyka. Onanistáknak néztem
a fiúkat és szüzeknek a nőket,
holott éjente, parti farakások
mögött álltukban bergelik meg őket.*

*Tizenegy után a kocsmá bordélyá
alakul át; négy szépleány fogad.
Csak két hónap után hallottam erről;
itt lassan tudni meg a titkokat.*

1980

*Erdei ösvény helyett aluljáró,
benzinbűz, nem virágok illata,
szilikon kebel-dagasztó, vibrátor,
nem a női mell rózsás csillaga, –*

*ne örjögj mégsem. Ritka lett a mámor,
de eléred, ha nagyon keresed.
Maradj távol a végső orgiától.
Az öröm puha, gyenge kerevet.*

*Inkább figyeljed a lebukó holdat
ahogy majd, mint te, könnyű ködbe olvad.
Kultúra nélkül örök a hiány.*

*Ész, szellemet keress, ne adatot.
Olvass, bolyongj, szeress. Nagyon kívánj
boldognak lenni. Én is az vagyok.*